

»Crème de la crème na Dunaju«

Dunaj. Prva asociacija marsikaterega študenta psihoterapije bi – ob omembi tega mesta – najbrž bila Univerza Sigmunda Freuda. Mene nanj vežejo lepi spomini, prav tako povezani z »našim« področjem, sredi februarja smo se namreč tri nadobudne študentke udeležile kongresa Evropske zveze za psihoterapijo (v nadaljevanju EAP – European Association for Psychotherapy). Pričujoč sestavek je bolj ali manj opis občutkov, kako je biti vsaj dan, dva del psihoterapevtske srenje.

Za vse, ki vam je nepoznano; EAP zveza predstavlja 128 psihoterapevtskih organizacij, vključujoč 41 evropskih držav, združuje pa preko 120.000 psihoterapevtov. Del nje so t. i. »krovne organizacije«, med njimi tudi SKZP (Slovenska krovna zveza za psihoterapijo). Tvorijo jo tudi evropske zveze posameznih psihoterapevtskih modalitet ter metod (npr. Evropska zveza za hipnoterapijo). Zveza se je formirala leta 1990, s Strasbourško deklaracijo, ena izmed temeljnih nalog EAP pa je podeljevanje Evropske diplome za psihoterapijo. Predstavniki se srečujejo trikrat letno, tokrat na Dunaju.

Kot že omenjeno, smo se kongresa udeležile tri študentke, ki smo zastopale barve Društva študentov psihoterapije (DŠPTS) ter seveda bodočo SFU Ljubljana. Bile smo edine predstavnice študentov, kar je na nas ustvarilo svojevrsten pritisk, tudi zaradi skorajda strahospoštovanja do oseb, ki krojijo pot evropske psihoterapije. Pritisk se je kaj kmalu razblinil, saj smo bile lepo sprejete že na prvem zasedanju – na delovnem sestanku uredniškega odbora časnika za psihoterapijo »International Journal for Psychotherapy«. Beseda je tekla o distribuiranju revije; o tem, kako se povezati z univerzami, knjižnicami – tudi naša predsednica društva se je ponudila, da ponudbo predstavi slovenski strani. Sledilo je zasedanje upravnega in izvršnega odbora EAP, v veliki sejni sobi, z več kot 70 člani. Član upravnega odbora je tudi nam dobro znani Alfred Pritz, ki pri zvezi opravlja funkcijo generalnega sekretarja. Po poročanju o finančnem poslovanju zveze v minulem letu je sledila za nas bolj zanimiva debata oz. trenja o določanju morebitnih namestnikov glavnih odbornikov: predsednika, generalnega sekretarja, regulatorja in blagajnika. Čas za kosilo smo s pridom izkoristile za mreženje. Navezale smo stik s predstavnikom t. i. pozitivne psihoterapije in telesne psihoterapije, ki prihaja s Kosova. In kdo ve, morda se obeta kakšno sodelovanje... V popoldanskem času smo se udeležile zasedanja EWOC odbora (European Wide Organisations Committee). Ta formacija predstavlja zastopnike posameznih znanstveno potrjenih in akreditiranih pristopov. Diskusija je tekla o semantiki izraza »modaliteta« in »metoda« (ali v posameznem jeziku obstaja razlikovanje) ter kaj je namen tega razlikovanja. Tema zasedanja so bili tudi t. i. »multimodalni« pristopi: polemiziralo se je okoli tega kdaj in po kakšnem kriteriju označiti pristop kot večmodalen. Dan pa se še ni zaključil, saj so imeli za zvečer organizatorji pripravljeno tudi zabavo, kakopak v avstrijskem stilu - z jodlanjem. Me smo se namesto tega raje odločile za večerno potepanje po Dunaju. In res je prekrasen!

Slika 1: Predstavnici DŠPTS z odhajajočim predsednikom EAP Rodolfom de Bernartom

Prvo jutranje zasedanje v soboti, ki smo mu prisostvovali, je bilo pod vodstvom ukrajinskega psihiatra Alexandra Filza. Glavna tema je bila ustanovitev znanstvenega / raziskovalnega komiteja, ki bi se ubadal s slepimi pegami pri proučevanju novih področij. Že čisto infiltrirane v sceno smo se v pavzah za kavo in kosilo povezovali (dobesedno) in spoznavale t. i. »bonding« terapijo s simpatičnim terapevtskim parom iz Nemčije ter se pustile povabit na ogled Pariza oz. SFU podružnice Pariz.

Slika 2: Predstavnici DŠPTS ter Julia in Jeff Gordon (»bonding« psihoterapija)

Na naslednjem srečanju, ETSC (European Training and Standards Committee), je zgovoren škotski psihoterapevt predstavil pomemben meddržavni projekt na temo evropskih kompetenc psihoterapevta (povezava spodaj). Zaključili smo z drugim generalnim zasedanjem EAP odbora, kjer so izvolili in potrdili nove predstavnike zveze. Čeravno združenje oseb z razvitimi »človeškimi« kompetencami na vplive politike očitno ni imun (skoraj) nihče - bi lahko bil eden izmed zaključkov.

Tako kot večkrat sem spet prišla do spoznanja, da je povezovanje in sodelovanje ključnega pomena. Kot pravi znani citat: »Prihodnost pripada tistim, ki verjamejo v lepoto svojih sanj«. In na »našem« področju je še kako pomembno, da sanjamo in gradimo skupaj – združeni v majhna društva ali pa velika združenja, ki kujejo prihodnost psihoterapije.

Pomembne povezave:

www.europsyche.org

www.ijp.org.uk

www.psychotherapy-competency.eu
